

Nr 272.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till allmänna lönenämnden m. m.; given Stockholms slott den 24 mars 1939.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 24 mars 1939.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, SKÖLD, QUENSEL, FORSLUND, ERIKSSON, STRINDLUND.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter:

I samband med den allmänna lönerregleringen inom statsförvaltningen har fråga väckts om en omorganisation av den nuvarande lönenämndsinstitutionen. I årets statsverksproposition har i avbidan på närmare utredning här om under sjunde huvudtiteln beräknats ett förslagsanslag till civilförvaltningens lönenämnd av 80,000 kronor, medan under fjärde huvudtiteln be-

räknats anslagsmedel till försvarsväsendets lönenämnd. Jag anhåller nu att få upptaga denna organisationsfråga till behandling.

För närvarande finnas särskilda lönenämnder för allmänna civilförvaltningen, för kommunikationsverken och för försvarsväsendet. Envar av nämnderna består av ordförande och sex ledamöter, samtliga tillsatta av Kungl. Maj:t. Såsom lönenämnd för undervisningsväsendet fungerar allmänna civilförvaltningens lönenämnd i viss särskild sammansättning, nämligen med två i nämnden ingående representanter för personalintressena utbytt mot representanter för personalgrupper inom lärarkårerna. Kommunikationsverkens lönenämnd utgör lönenämnd även för domänverket.

Ordföranden och två representanter för det allmännas intressen äro gemensamma för lönenämnderna inom civilförvaltningen. En av nyssnämnda ledamöter är därjämte ledamot i försvarsväsendets lönenämnd.

Enligt av Kungl. Maj:t för allmänna civilförvaltningens lönenämnd meddelade föreskrifter (statsliggaren sid. 340) åtnjuta nämndens ordförande och ledamöter årsarvode jämte arvode för sammanträdesdag samt suppleanterna i nämnden arvode för sammanträdesdag. Därjämte utgå dels resekostnads- och traktamentsersättningar, dels ersättning för avlöning, varom vederbörande går miste vid ledighet från innehavd statlig tjänst för uppdragets fullgörande. Under ett och samma år må sammanträdesdagarna icke utan särskilt medgivande överstiga visst bestämt antal.

Liknande regler gälla för de övriga lönenämnderna. Den som är ordförande eller ledamot i mera än en nämnd, åtnjuter fullt årsarvode endast i en nämnd och halvt årsarvode i den eller de övriga.

Hos allmänna civilförvaltningens lönenämnd är anställd en sekreterare, vilken äger uppbära den lön och åtnjuta de löneförmåner i övrigt, som skulle tillkomma honom såsom tjänsteman å extra stat i lönegraden B 26. Därjämte är för undervisningsväsendets lönenämnd anställd en särskild sekreterare, till vilken ersättning hittills utgått huvudsakligen i form av dagarvode enligt kungörelsen med vissa bestämmelser angående kommittéer. Hos kommunikationsverkens lönenämnd är anställd en sekreterare, vilken tidigare ägt uppbära motsvarande löneförmåner som sekreteraren hos allmänna civilförvaltningens lönenämnd. I samband med att sekreteraren hos kommunikationsverkens lönenämnd befordrats till högre ordinarie tjänst hos generalpoststyrelsen har emellertid, såsom en anordning av mera tillfällig natur, nyligen föreskrivits, att han skall åtnjuta dagarvode enligt nyssnämnda kungörelse jämte ersättning för den avlöning vid innehavd statlig tjänst, varom han går miste vid tjänstledighet för uppdragets fullgörande. För de nu berörda nämndernas gemensamma räkning finnes anställt ett kontorsbiträde. Vid försvarsväsendets lönenämnd anlitas sekreterare mot ersättning, som bestämmes från fall till fall.

Kostnaderna för allmänna civilförvaltningens och undervisningsväsendets lönenämnder bestridas under innevarande budgetår från ett å sjunde huvudtiteln upptaget anslag å 35,000 kronor. Till försvarsväsendets lönenämnd

är å fjärde huvudtiteln anvisat ett anslag av 11,000 kronor. Utgifterna för kommunikationsverkens lönenämnd redovisas ej över riksstaten utan utbetalas från vederbörande verk i mån av rekvisitioner från nämnden. Enligt inhämtad uppgift utgjorde summan av sistnämnda utgifter för budgetåret 1937/38 omkring 23,000 kronor.

Såväl vid tillkomsten av det nya civila avlöningsreglementet som vid utarbetandet av det förslag till militärt avlöningsreglemente, vilket genom proposition denna dag underställes riksdagen, har det förutsatts, att en lönenämndsinstitution skall finnas även för framtiden med väsentligen samma uppgift som de nuvarande lönenämnderna, nämligen att fungera såsom ett rådgivande organ, vilket verkställer utredningar och avgiver utlåtanden till Kungl. Maj:t och kammarrätten. Vissa jämkningar i organisationen ha emellertid blivit ifrågasatta.

Spörsmålet om anordnandet av lönenämndsinstitutionen inom civilförvaltningen behandlades av 1936 års lönekommitté i dess betänkande med förslag till civilt avlöningsreglemente. Kommittén framhöll därvid såsom sin uppfattning, att det för en likformig och konsekvent tillämpning av avlöningsbestämmelserna vore ändamålsenligast med en enda lönenämnd för reglementets hela tillämpningsområde. Emellertid framhöll kommittén, att ur synpunkten av en tillfredsställande representation i lönenämndsinstitutionen av löntagarintresset — och måhända också i viss mån ur synpunkten av förvaltningsintressets allsidiga tillgodoseende — invändningar kunde möta mot att fixera lönenämndens sammansättning på sådant sätt, att ledamöterna genomgående bleve desamma vid behandling av ärenden rörande alla i reglementet avsedda förvaltningsområden. Kommittén yttrade vidare:

Vad lönenämndens arbetsbörda och allmänna betydelse i lönefrågor beträffar, föreligga vissa svårigheter att nu bedöma den framtida utvecklingen. Det är visserligen klart, att lönenämnden liksom hittills bör hava att yttra sig icke blott i rena tolknings- och tillämpningsfrågor utan jämväl beträffande frågor av allmänt löneteknisk natur med avseende å de under reglementet hörande förvaltningsområdena, t. ex. beträffande frågor om lönegradsplaceringar i samband med organisationsändringar eller eljest, beträffande förslag till nya eller ändrade tilläggs- och tillämpningsbestämmelser o. s. v. Vilken betydelse lönenämndens verksamhet i dessa sistberörda avseenden kan komma att i framtiden erhålla för det reella avgörandet av spörsmål av allmän vikt för den statliga lönesättningen, läser delvis kunna bliva beroende av utvecklingen av det nya institut för förhandling emellan staten och dess tjänstemän, som beslutats av 1937 års riksdag. Skulle denna utveckling komma att i avsevärd mån förskjuta tyngdpunkten av lönenämndens arbete i riktning mot mera formellt lönetekniska gransknings- och tolkningsuppgifter, lära härmed förutsättningarna för en koncentration av verksamheten till en enda, för hela civilförvaltningen enhetligt sammansatt lönenämnd komma att ökas. Om däremot lönenämndens arbete alltjämt väsentligen bibehåller sin hittillsvarande betydelse även för det reella avgörandet av allmänt principiella lönespörsmål, torde starkare skäl föreligga för en sådan sammansättning av lönenämndsinstitutionen, att en viss variation av

representationen för löntagar- och, beträffande viktigare förvaltningsområden, även för förvaltningsintressena kan åstadkommas.

Ur här antydda synpunkter har kommittén, även med fasthållande av kravet på kontinuitet och likformighet i löneärendenas behandling, ansett lönenämndsinstitutionens utformning icke böra fixeras på sådant sätt, att organisationen under alla förhållanden bindes vid en enda nämnd med för samtliga förvaltningsområden enhetlig sammansättning. De bestämmelser rörande lönenämnd, som enligt kommitténs mening böra ingå i avlöningsreglementet, hava visserligen i kommitténs förslag avfattats med tanke närmast på en dylik organisation, men det har ansetts lämpligt att i författningstexten uttryckligen giva Kungl. Maj:t möjlighet att — i nära anslutning till vad allmänna civilförvaltningens lönenämnd i sitt utlåtande över 1928 års lönekommittés betänkande föreslagit och till vad för närvarande gäller beträffande undervisningsväsendets lönenämnd — i viss mån variera lönenämndens sammansättning vid behandling av ärenden rörande olika i reglementet avsedda förvaltningsområden.

I enlighet härmed förslog lönekommittén bestämmelser av innehåll, att för beredning av löneärenden, avseende reglementets tillämpningsområde, skulle finnas en lönenämnd, i vilken löntagar-, förvaltnings- och de allmänna intressena borde vara representerade och vilken skulle bestå av ordförande och sex ledamöter, med rätt dock för Kungl. Maj:t att, där så funnes lämpligt, för skilda förvaltningsområden förordna om olika sammansättning av nämnden. För den händelse lönenämnden på angivet sätt till sammansättningen varierades, borde enligt kommittén hinder ej möta att giva nämnden olika benämningar i dess olika funktioner.

Med hänsyn till vikten av kontinuitet i lönenämndsarbetet ansåg lönekommittén, att lönenämndens ordförande borde vara gemensam för samtliga i reglementet avsedda förvaltningsområden. Även de två representanterna för det allmänna ansåg lönekommittén böra såvitt möjligt i regel vara desamma vid behandling av ärenden rörande olika förvaltningsgrenar.

Vidare uttalades i betänkandet, att institutionen under alla förhållanden borde förses med ett gemensamt kansli, vilket genom uppförande på stat av erforderliga befattningar borde erhålla en fastare organisation än hittills varit fallet.

Beträffande de närmare uppgifterna för lönenämnden och dess kansli anförde kommittén bland annat:

Kommittén delar 1928 års lönekommittés uppfattning om att icke samtliga till Kungl. Maj:t inkommande löneärenden — och än mindre samtliga till kammarrätten inkommande avlöningsmål — behöva utställas till nämndens yttrande. I allmänhet torde böra iakttagas, att endast ärenden av mera principiell eller ur konsekvenssynpunkt beaktansvärd betydelse hänskjutas till nämnden. Otivelaktigt skulle det vara av värde, om lönenämnden genom sammanställning och publicering av statistiska uppgifter rörande befattningshavare vid olika förvaltningsgrenar m. m. kunde — för den händelse ej på annat sätt sörjes för tillgodoseende av ett dylikt behov — åvägabrinda material för underlättande av olika myndigheters och Kungl. Maj:ts bedömande av löne- och anställningsfrågor. I vad mån lönenämnden bör genom yttrandet till verksstyrelser, vilka hava att besluta om avlöningsreglementets tolkning

i särskilda fall, fungera såsom rådgivande organ i tveksamma tolknings- och tillämpningsfrågor, torde liksom hittills få ankomma på nämndens eget bedömande. Uppenbart är att, även om nämnden såsom sådan finner sig i dylika fall icke böra göra bindande uttalanden, en värdefull upplysningsverksamhet i detta avseende kan utövas av ett till nämnden hörande sakkunnigt och kvalificerat kansli.

Lönekommitténs ifrågavarande förslag och uttalanden ansåg jag mig kunna i allt väsentligt biträda vid anmälan den 18 mars 1938 (proposition nr 263) av kommitténs förslag till civilt avlöningsreglemente m. m. Ej heller föranledde nämnda förslag och uttalanden någon erinran från riksdagens sida (skrivelse nr 388). I överensstämmelse med vad kommittén förordad erhöll 58 § civila avlöningsreglementet följande lydelse:

58 §.

För beredning av ärenden, vilka angå tillämpningen av detta reglemente jämte därtill hörande tilläggsbestämmelser, skall finnas en *lönenämnd*.

Denna nämnd, i vilken löntagar-, förvaltnings- och de allmänna intressena böra vara representerade, skall bestå av en av Kungl. Maj:t förordnad ordförande samt sex likaledes av Kungl. Maj:t utsedda ledamöter. Där så finnes lämpligt, må dock Kungl. Maj:t, med iakttagande av vad nyss sagts om antalet medlemmar i nämnden och om de intressen, som där böra vara företrädda, för skilda förvaltningsområden förordna om olika sammansättning av nämnden.

Lönenämndens ordförande och ledamöter förordnas för en tid av högst tre år i sänder.

I enahanda ordning, som ovan sagts, utses suppleanter för ordföranden och ledamöterna.

Instruktion för lönenämnden utfärdas av Kungl. Maj:t.

Vad angår det av lönekommittén uttalade önskemålet om en fastare organisation av lönenämndens kansli anförde jag vid anmälan av kommitténs förslag, att detta önskemål, mot vilket jag för egen del ej hade något att erinra, borde övervägas i samband med statbehandlingen för ett kommande budgetår.

Frågan om anordnandet av lönenämndsinstitutionen inom försvarsväsendet har sedermera behandlats i 1936 års lönekommittés betänkande med förslag till militärt avlöningsreglemente. Härvid har kommittén särskilt uppehållit sig vid spörsmålet, huruvida en gemensam lönenämnd bör anordnas för de civila och militära förvaltningsområdena. I detta avseende inrymmer kommitténs förslag alternativa organisationsformer. I förslaget har 57 § samma innehåll som 58 § civila avlöningsreglementet med det undantag, att i stället för stadgande om olika sammansättning av lönenämnden förekommer en bestämmelse om rätt för Kungl. Maj:t att, där så finnes lämpligt, föreskriva, att ärenden inom militära avlöningsreglementets tillämpningsområde skola beredas av lönenämnd för annat förvaltningsområde med sådan ändrad sammansättning, att de militära löntagarintressena bli företrädda vid ifrågavarande ärendens behandling.

Kommittén har i motiveringen till förslaget anfört bland annat följande:

I fråga om lönenämndens organisation torde kommittén till en början få framhålla, att det förslag till militärt avlöningsreglemente, som kommittén framlägger, på flertalet viktiga punkter nära ansluter sig till det civila avlöningsreglementet. Detta gäller exempelvis bestämmelserna rörande lönetursrätt, semester, tjänstledighet, avdrag, vikariatsersättning, rörligt tillägg, sjukvård m. m. Ur denna synpunkt skulle det uppenbarligen vara till stor fördel, om den lönenämndsinstitution, som enligt civila avlöningsreglementet skall finnas inrättad för de civila förvaltningsområdena, jämväl kunde omhändertaga försvarsväsendets löneärenden. Att den omfattande kännedom om statsförvaltningens löneförhållanden och den större erfarenhet rörande tillämpningen av de nya lönebestämmelserna, som utan tvivel komme att samlas inom en sådan för de civila och militära förvaltningsområdena avsedd gemensam lönenämnd, skulle bliva till stor nytta för lönenämndsarbetets fullgörande, synes obestridligt.

Ett dylikt gemensamt lönenämndsorgan torde ock kunna givas en sådan organisationsform, att de speciella förvaltnings- och personalintressen, som kunna förefinnas inom de särskilda förvaltningsområdena, bleve behörigen företrädda inom nämnden. Den civila lönenämndsinstitutionen har icke ansetts ovillkorligen böra bindas vid en för samtliga förvaltningsområden enhetlig sammansättning, utan det har förutsatts, att Kungl. Maj:t skulle äga möjlighet att förordna om en viss variation i nämndens sammansättning vid behandling av ärenden från olika förvaltningsområden. Därest vid behandling av försvarsväsendets löneärenden representanter för de militära förvaltnings- och personalintressena inginge såsom ledamöter i nämnden i stället för företrädare för motsvarande civila intressen men nämndens ledamöter i övrigt bleve gemensamma, skulle härigenom tillgodoses såväl önskemålet om enhetlighet i lönefrågornas bedömande för statsförvaltningen i dess helhet som kravet på förvaltningserfarenhet och intresserepresentation för detta speciella område.

Emellertid bör ej förbises, att antagandet av ett nytt militärt avlöningsreglemente i huvudsaklig överensstämmelse med kommitténs förslag skulle komma att öka lönenämndsinstitutionens arbetsbörd. Då en närmast för civilförvaltningen avsedd gemensam lönenämnd skulle få att behandla löneärenden berörande så stora förvaltningsområden som de affärsdrivande verken, de till allmänna civilförvaltningen hörande ämbetsverken samt undervisningsväsendet, är det icke uteslutet, att ett utsträckande av nämndens verksamhetsområde även till den militära förvaltningen skulle få till följd en alltför stor arbetsmängd, som skulle försvåra ett rationellt och skyndsamt bedrivande av nämndens arbete. Särskilt skulle detta kunna bliva fallet under den första tiden efter de nya lönebestämmelsernas ikraftträdande, innan ännu en viss praxis hunnit stadga sig beträffande viktigare bestämmelsers tolkning.

Med beaktande härav har lönekommittén vid bedömande av olika på organisationsfrågan inverkan faktorer närmast kommit till den uppfattningen, att man i varje fall icke omedelbart bör överföra de militära löneärendena till en för förvaltningen i allmänhet gemensam lönenämnd utan att en särskild lönenämnd för försvarsväsendet bör bibehållas tills vidare. Huruvida vid en senare tidpunkt en övergång till en i och för sig önskvärd koncentration av lönenämndsverksamheten på sätt kommittén här ovan antytt bör komma till stånd, torde böra bliva beroende på utvecklingen av lönenämndernas verksamhet under den närmaste framtiden och på därvid vunnna erfarenhet rörande arbetsuppgifternas omfattning samt andra på frågan

inverkande förhållanden, däribland icke minst möjligheterna till ett lämpligt personval.

Om sålunda en särskild lönenämndsinstitution för försvarsväsendet åtminstone tills vidare bibehålles, utesluter detta givetvis icke samarbete och kontakt med den civila lönenämnden vid arbetets fullgörande. Den nuvarande ordningen, enligt vilken en ledamot av allmänna civilförvaltningens lönenämnd förordnats att samtidigt vara ledamot av försvarsväsendets lönenämnd, bör såvitt möjligt tillämpas även efter de civila lönenämndernas sammanförande till en enda nämnd. Såsom en ytterligare åtgärd kan tänkas, att den civila och den militära lönenämnden förses med ett gemensamt sekretariat. Sistberörda fråga synes vara förtjänt av närmare övervägande i samband med den omorganisation av den civila lönenämndens kansli, som lönekommittén i sitt betänkande angående civilt avlöningsreglemente förordat.

Lönekommittén, som ansett, att det blivande militära avlöningsreglementet bör i likhet med civila avlöningsreglementet innehålla uttryckliga bestämmelser angående lönenämnd, har i anslutning till det ovan anförda avfattat ifrågavarande bestämmelser med upptagande av alternativa organisationsformer.

Försvarsväsendets lönenämnd har i yttrande över lönekommitténs förslag till militärt avlöningsreglemente förklarat sig i huvudsak instämma i vad kommittén anført beträffande frågan om bibehållande tills vidare av en särskild lönenämnd för försvarsväsendet.

Kommitténs förslag till lydelse av 57 § militära avlöningsreglementet har oförändrat upptagits i det med förenämnda proposition framlagda förslaget till sådant reglemente.

För beredningen av ärenden angående tillämpningen av civila avlöningsreglementet skall enligt detta finnas en för hela tillämpningsområdet gemensam lönenämnd; för att man utan uppgivande av kravet på en enhetlig behandling av löneärendena skall erhålla möjlighet till anpassning av representationen för löntagar- och förvaltningsintressena, skall Kungl. Maj:t dock kunna förordna om i viss utsträckning olika sammansättning av nämnden för skilda förvaltningsområden. Vid behandlingen av försvarsväsendets lönenämndsfråga har 1936 års lönekommitté framhållit åtskilliga skäl, som tala för att civilförvaltningens lönenämnd, eventuellt med jämkad sammansättning, skall fungera även för försvarsväsendet. Emellertid har kommittén uttalat, att en så långt gående koncentration i varje fall icke omedelbart borde komma till stånd, utan att den borde göras beroende av någon tids erfarenhet om arbetsuppgifternas omfattning och andra på frågan inverkan-
Departementa-
chefen.

För enhetligheten i beredningen av löneärendena är det av vikt, att lönenämndsarbetet ställes under gemensam ledning, försedd med tillräckliga biträdande arbetskrafter. Enligt min uppfattning är det därför lämpligt, att sammanförandet av löneärenden inom civila avlöningsreglementets tillämpningsområde under en gemensam nämnd, vilken ersätter allmänna civilför-

valtningens, kommunikationsverkens och undervisningsväsendets lönenämnder, fullföljes genom att denna och försvarsväsendets lönenämnd — möjligen sammanslagna till en lönenämnd — ställas under ledning av en gemensam ordförande och förses med ett gemensamt, förstärkt kansli. Den sålunda förordade organisationen synes dock icke böra genomföras redan från och med nästa budgetår. För nämnda budgetår, då de nya avlöningsbestämmelserna skola börja tillämpas och åtskilliga frågor kunna förväntas uppkomma sammanhängande med övergången till dessa bestämmelser från de nu gällande, torde det nämligen vara lämpligt, att försvarsväsendets lönenämnd fortsätter sin verksamhet. I enlighet härmed föreslår chefen för försvarsdepartementet i annat sammanhang denna dag, att medel till försvarsväsendets lönenämnd för nästa budgetår liksom hittills äskas under fjärde huvudtiteln. Från och med budgetåret 1940/41 böra däremot, enligt min mening, civilförvaltningens och försvarsväsendets löneärenden beredas under gemensam ledning.

För nästa budgetår, då lönenämnderna enligt vad här förordats skola bedriva sin verksamhet var för sig, torde de hittillsvarande reglerna angående ersättning åt lönenämndernas ordförande böra i huvudsak fortfarande tillämpas. Jämväl ersättningarna till ledamöterna torde under nästa budgetår böra utgå enligt i huvudsak oförändrade grunder. När lönenämnderna samordnas, lär den hittillsvarande anordningen med ordförandeskapet såsom en bisyssla däremot icke kunna bibehållas. De höga krav på innehavarens personliga och administrativa kvalifikationer som ordförandeuppdraget ställer synas då motivera ett arvode närmast motsvarande lönen till verkschef inom allmänna civilförvaltningen. Frågan härom bör underkastas närmare övervägande.

Särskilt med hänsyn till de omfattande arbetsuppgifterna för civilförvaltningens lönenämnd under det närmaste budgetåret synes det mig nödvändigt, att lönenämndens kansli redan nu förstärkes. Såsom lönekommittén förutsatt bör samtidigt möjlighet öppnas att bereda fastare anställning åt befattningshavarna. Jag förordar, att såsom chef för kansliet anställs en befattningshavare, skickad att under ordförandens överinseende svara för en sakkunnig beredning av ärendena samt utöva ledningen av kansligöromålen i övrigt. Ytterligare två för sekreterargöromål kvalificerade befattningshavare kunna beräknas bli erforderliga; i den mån så befinnes möjligt torde en av dessa böra under nästa budgetår anlitas även för sekreterargöromål hos försvarsväsendets lönenämnd. Befattningarna böra för närvarande uppföras på extra ordinarie stat. Förstnämnda befattningshavare torde såsom extra ordinarie byrådirektör böra placeras i lönegraden Eo 28. Sekreterarbefattningarna synas, i anslutning till vad hittills skett, böra placeras i lönegraden Eo 26. Sistnämnda båda befattningar böra, om så befinnes lämpligt, få tillsvidare uppehållas på förordnande. För biträdespersonal torde böra beräknas medel motsvarande avlöning åt 2 extra ordinarie kontorsbiträden. Härjämte bör något belopp, förslagsvis omkring 2,000 kronor, stå till förfogande för tillfällig förstärkning av arbetskrafterna. I vad mån sam-

ordnandet med försvarsväsendets lönenämnd bör föranleda ytterligare förstärkning av kansliorganisationen, torde — med ledning jämväl av då vunnna erfarenhet — få övervägas vid statbehandlingen för budgetåret 1940/41.

Utgifterna för lönenämndsinstitutionen inom civilförvaltningen, vilken torde bära benämnas allmänna lönenämnden, bära från och med nästa budgetår i sin helhet bestridas från anslag å sjunde huvudtiteln. För ändamålet bära uppföras ett avlöningsanslag och ett omkostnadsanslag under den gemensamma rubriken allmänna lönenämnden. Personalförteckning och avlöningsstat för lönenämnden bära fastställas.

Under *avlöningsanslaget* bör till en början upptagas en anslagspost till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t. Av anslagsposten skola bestridas arvoden och andra ersättningar åt ordföranden och ledamöterna, ersättningar vid resor undantagna. Med hänsyn till föreliggande uppgifter om de nuvarande kostnaderna torde medelsbehovet för dessa ändamål kunna beräknas till 35,000 kronor.

Till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal bör upptagas en anslagspost, fördelad på en delpost till grundavlöningar m. m. och en delpost till avlöningsförhöjningar m. m. Grundavlöningsposten bör i anslutning till vad förut anförts upptagas till 35,000 kronor. Delposten till avlöningsförhöjningar m. m. kan beräknas till förslagsvis 2,500 kronor.

Till rörligt tillägg bör uppföras en anslagspost av förslagsvis 2,300 kronor.

Avlöningsanslagets summa skulle i enlighet härmed utgöra (35,000 + 35,000 + 2,500 + 2,300 =) 74,800 kronor.

Omkostnadsanslaget synes med ledning av förefintliga kostnadsuppgifter bära upptagas med förslagsvis 8,000 kronor.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning för allmänna lönenämnden:

Personalförteckning.

Befattning	Lönegrad
Extra ordinarie tjänstemän i högre lönegrad än 20:	
1 byrådirektör	Eo 28
2 sekreterare	Eo 26;

dels godkänna följande avlöningsstat för allmänna lönenämnden, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1939/40:

Kungl. Maj:ts proposition nr 272.**Avlöningsstat.**

1. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	kronor	35,000	
2. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:			
a. Grundavlöningar m.			
m.	kronor	35,000	
b. Avlöningsförhöjningar			
m. m., <i>förslagsvis</i> ..	»	2,500	» 37,500
3. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	»		2,300
			Summa kronor 74,800;

dels ock å driftbudgeten för budgetåret 1939/40 under sjunde huvudtiteln anvisa följande anslag, nämligen

<i>Allmänna lönenämnden: Avlöningar, förslagsanslag</i>	kronor	74,800,
<i>Allmänna lönenämnden: Omkostnader, förslagsanslag</i>	kronor	8,000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

V. Schwartz.